

Forord

Denne bog hedder *Nūr* — **Lys** — fordi lyset er begyndelsen på alle ting: det, ved hvilket det synlige bliver synligt, det, i hvis fravær intet kan kendes, det, der binder mening til materie og sandhed til det skælvende hjerte.

På arabisk er *nūr* mere end lys — det er vejledning, klarhed, åbenbaring. Det er, hvad Koranen kalder **himlenes og jordens lys**:

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

Allāhu nūru as-samāwāti wal-arḍ.

“Allah er himlenes og jordens lys.

Ligheden med Hans lys er som en niche, hvori der er en lampe, lampen indesluttet i glas, glasset som om det var en skinnende stjerne, tændt fra et velsignet træ — en oliven hverken fra øst eller vest — hvis olie næsten ville lyse, selv om ilden ikke rørte den.

Lys over lys.

Allah vejleder til Sit lys, hvem Han vil.”

(Koranen 24:35)

De, Han vil, er ikke altid kendt ved navn, ej heller ved titel, ej heller ved slægt eller grad. Al- ligevel når lyset dem, og de bliver bedt om at bære det — ikke for deres egen skyld, men for dem, der stadig søger.

Disse sider gør ikke krav på åbenbaring. Men de er heller ikke opfundne. Hvis de har nogen værdi, er det kun som **ekko** — ekkoet af noget husket, eller glemt, eller måske endnu ikke fuldt forstået. Hvis de indeholder noget lys, er det lånt — og betroet — for en tid.

Koranen har sat et segl på profeterne, fred være med dem alle. Men vidnesbyrdets arbejde fortsætter — ikke som profeti eller befaling, men som en byrde, nogle ikke kan lægge fra sig: et ansvar, der ikke beder om tilladelse til at ankomme.

Når forståelsen kommer, kommer den ikke som erobring, men som erindring — hvad Platon kaldte *anamnesis*, hvad Ibn Sīnā beskrev som sindets oplysning ved *‘aql al-fa‘āl*, hvad Ibn ‘Arabī kaldte *kashf*: løftelsen af sløret ved guddommeligt lys inde i hjertet.

Impulsen bag denne bog er hverken akademisk eller retorisk. Det er et svar — på en verden vansiret af fragmentering, på sandheder adskilt fra hinanden, på skønhed begravet under støj. Naturens love og de undertryktes råb er ikke adskilte. Deres kilde er én. Deres betydning er én. At kende en af dem sandt er at være ansvarlig over for begge.

Hvis der er ét folk, hvis værdighed fortsat oplyser forvirringens tidsalder, er det Palestinas folk — deres standhaftighed en påmindelse om, at **moralsk klarhed og intellektuel strenghed udspringer fra det samme lys.**

Essaysene i denne bog er arrangeret **kronologisk**, og følger en vej af udfoldende indsigt. Men for dem, der drages mod hjertet af dens hensigt — for dem, der søger kilden til dens lys — vil I måske ønske at læse to senere stykker først: **“Af Hjertet og Sjælen”** og **“Lys, Energi, Information, Liv.”**

Det første afslører den skjulte strøm under ordene — impulsen, der ikke kan forklares, kun huskes. Det er en indadvendt vending, en tilbagevenden til den følelse, der giver anledning til tanke.

Det andet betragter lyset ikke kun som symbol, men som substans: det, der bevæger sig som energi, taler som information og vågner som liv. Det er ikke en teori, men en samlende tilstedeværelse — menings signatur vævet ind i tilværelsens stof.

Sammen danner disse essays en linse, gennem hvilken resten kan ses klarere. De afslutter ikke bogens argument; de oplyser dens oprindelse.

Dette værk er udgivet på fireogtyve sprog under en *Creative Commons Attribution-ShareAlike*-licens. Det tilbydes **til kostpris**, så det kan nå biblioteker og forblive der — bevaret, tilgængeligt, frit til at citere, frit til at bygge videre på. For viden, ligesom lys, **formerer sig, når den deles.**

Hvis disse ord bevæger dig, lad dem bevæge udad: **støt Palestinas folk**, gennem **FN's Hjælpe- og Arbejdsorganisation for Palæstinensiske Flygtninge (UNRWA)** eller enhver organisation, der opretholder deres vedvarende lys.

Må denne bog tjene som en lille lampe i en mørk tid — ikke som en forfatters stemme, men som bæringen af en tillid, sporet af en besked, der kom ikke ved valg, men ved lys.